

tage med i sin Beregning. Kjøbmanden, der betaler Afgiften, veed ikke, hvor han faar den igjen, det er en Slags Handelsomkostning, kan jeg næsten sige, og som saadan er jo Afgiften paa ingen Maade anbefalelig. Det fremgaar ogsaa af det forelagte Lovforslag, at det er Regeringens Tanke, saaledes som det ogsaa er anbefalet af Grosser-societetets Komite, saasnart ske kan, at afløse denne Afgift, idet det nemlig hedder i § 1, at Regeringen skal være berettiget til at paabyde, at Accisen forinden de 10 Mars Udløb skal bortfalde og for den tilbaaestaaende Tid erstattes af en Afgift paa Skibe. Man har ikke fra Handelsstandens Side kunnet anbefale allerede nu at gjøre dette, idet der, saalænge Skibsafgiften til Staten bestaar, altid er en Hindring for frit at kunne belaste Skibe med de Afgifter, som de egentlig burde bære; det burde nemlig egentlig nærmest være Skibene, der skulde bære Havneafgifterne. Accisen er som bekendt i sin nuværende Skikkelse en ren Vareafgift, men saalænge Staten kræver en Afgift, hvorfor den ikke direkte giver Noget, i alt Fald ikke til Havnen — thi om man end har villet sige, at Staten vedligeholder Tyrene og derved paadrager sig Afgifter, saa er det i alt Fald af den Slags Afgifter, som efter den nyere Lovgivnings Principer ikke paa en direkte Maade skulde vederlægges — har man ikke kunnet skrive til at forandre dette Forhold ved at lægge de Afgifter paa Skibene, som man egentlig trængte til, og som Omstændighederne talte for at lægge paa dem. Naar man ved en tidligere Sags Behandling her har sagt — det være mig tilladt et Dieblif at berøge det her, da det har Noget med Havneafgifterne i det Hele at gjøre —, og naar navnlig den erede Landssthingsmand for Odense W. Petersen) yttede, at det ikke var Skibsafgifterne, der trykkede Skibsfarten, men snarere de store kommunale Byrder — han sigtede derved til Havneafgiften —, saa vil jeg tillade mig at bemærke, at Havneafgiften her i Kjøbenhavn i og for sig ikke kan siges at være høj. For den indenlandske Fart er den fuldkommen forsvindende, thi den indenlandske Fart svarer ikke mere end 4 $\frac{1}{2}$ pr. Læst. Et Skib paa 150 Læster eller 300 Tons svarer for Diebliffet 6 Rd. 1 Mk. 8 $\frac{1}{2}$ for at komme ind og gaa ud af Kjøbenhavns Havn, og det er et Skib, som tager 150 Fod af Bolværket, og som, idet det ligger og besørger sin Udlosning og Ladning, nyder Gavn af alle Fordelene ved Havnen; man kan egentlig ikke sige, at det er nogen høj Afgift. For den indenlandske Fart har man, da Havneafgiften blev reguleret i 1864, saaledes bestemt

den til et overordentlig lavt Beløb. For at skaffe Indtægter, har man derimod maattet lægge en noget større Havneafgift paa den udenrigske Fart, som man ogsaa har tænkt bedst kunde taale at bære dem, men heller ikke denne Afgift kan siges at være betydelig. Saaledes kan et fremmed Skib paa 300 Tons komme herind og løse 40 Tons og gaa ud igjen, og saa betaler det derfor ved Indgaaende 8 Rd. 2 Mk. — det betaler nemlig 2 Mk. 8 $\frac{1}{2}$ pr. Læst, men kun af det Gods, der udlosses — og naar Skibet gaar ud igjen med fuld Læst, betaler det 24 Rd., det er altsaa i Alt nogle og Tredive Rigsdaler, som for et saadant Skib slet ikke kan siges at være nogen høj Afgift. Det stiller sig noget anderledes, naar Skibet løser hele Ladningen her, indtager en hel ny Ladning og med den gaar til et udenrigt Sted, thi saa ere de samlede Afgifter for et saadant Skib 87 Rd. 3 Mk., men det er et Skib, der forarsager en Varebevægelse af 1,200,000 Rd. Varer; jeg regner 600 Tons a 2000 Rd. Altsaa kan man heller ikke sige, at Havneafgiften for dette Skib er overdreven høj. Smidlerth er det dog den udenrigske Fart, der frembringer den største Del af Havneafgiften. Den hele indenrigske Fart har efter de Oplysninger, jeg har tilstede — de ere bleve mig meddelte fra Havnekapitainens Kontor — i 1871 indbragt Kjøbenhavn i Havneafgift 4,345 Rd. 49 $\frac{1}{2}$. Man vil altsaa, naar man tænker paa den overordentlige Bevægelse, der er i Havnen, det overordentlig store Brug af Bolværker og Havneindretninger, se, at for al den indenlandske Fart saavel med Seilskibe som med Dampskibe er det Beløb, jeg har nævnt, aldeles forsvindende. Det er den udenlandske Fart, der indbringer Havnen Hovedsummen, og den har indbragt i 1871 cirka 116,500 Rd. Da der desuden maa svares betydelige Beløb til Statskassen, hvortil Afgiften er 48 $\frac{1}{2}$ pr. Læst, har man frygtet for at besvare Skibsfarten for meget ved at lægge højere Afgift derpaa. Saaledes, som Forslaget imidlertid er stillet, kan jeg ikke Andet end særlig anbefale det; jeg haaber, at Regeringen vil være betænkt paa at bidrage til, at de Foranstaltninger, der kræves af Handelsstanden, og som der jo i høj Grad trænges til i Kjøbenhavns Havn paa Grund af den stedse forøgede Skibsfart, ville blive gennemførte.

Sonne: Saavidt jeg kan forstaa, er den Acciseafgift, der her omhandles i Lovforslaget, den samme, som vi i Provindserne kalde Havnepenge